

Psalmit - osa 1

”Sitten näin tämän: Karitsa seisoj Siionin vuorella, ja hänen kanssaan oli sataneljäkymmentäneljätuhatta ihmistä, joiden otsaan oli kirjoitettu hänen nimensä ja hänen Isänsä nimi.” (Ilm. 14:1.)

Avaintekstit:

Hepr. 9:11–15;
Ps. 122;
Ps. 15;
Ps. 24;
2. Moos. 33:18–23;
Ps. 5;
Ps. 51:9–17.

Olemme tottuneet etsimään Ilmestyskirjan symboleja Vanhan testamentin kertomuksista ymmärtääksemme ne. Nämä kertomukset eivät kuitenkaan ole läheskään ainoa hyvä lähde, vaan niitä löytyy koko Vanhasta testamentista.

Yksi erityisen rikas tietolähde on Psalmien kirja, pyhien runojen kokoelma, joka käsittelee monia inhimillisiä kokemuksia ja mahdollisia vuorovaikutussuhteita Jumalan kanssa – synnin ja kärsimyksen aiheuttamasta epätoivosta rajattomaan iloon Jumalan läsnäolosta ja hänen toistuviin lupauksiinsa anteeksiannosta ja pelastuksesta.

Psalmien huolellinen lukeminen tuo esiin yksityiskohtia, jotka saavat Ilmestyskirjan eloon, erityisesti Ilmestyskirjan 14. luvun, jossa kuvataan Jumalan jäänösseurakunnan viimeistä lähetystyötä maan päällä. Jumalan lopun ajan kansalle on annettu sama tehtävä kuin muinaiselle Israelille: meidän on oltava valona kansoille, viimeisenä armollisena kutsuna kaikille ihmisille palvoa ja totella Luojaansa.

Jotkin Jumalan laulukirjassa esitetyt yksityiskohdat voivat antaa meille uusia tapoja ymmärtää ja arvostaa tehtäväämme maapallon historian viimeisillä hetkillä.

24.5. Katastrofiavun päivä

24.5. Kastejuhlapäivä

Tämä tutkistelu on sapatiksi 24.5.2025

MEIDÄN YLIPAP- PIMME

Kun Mooses valvoi telttamajan rakentamista, hän ei saanut käyttää mitä tahansa haluamaansa suunnitelmaa. Jumala antoi hänelle rakennussuunnitelman, jota hänen oli noudatettava. "Pidä huoli siitä, että teet kaiken sen esikuvan mukaan, jonka sait nähdä vuorella." (2. Moos. 25:40.) Heprealaiskirjeestä huomaamme, että käytetty rakennussuunnitelma oli mallinnettu korkeamman taivaallisen pyhäkön mukaan.

Lue Hepr. 9:11-15, jossa kerrotaan Kristuksesta ylipappinamme taivaan pyhäkössä. Mitä tämä opettaa siitä, mitä hän tekee puolestamme?

Maanpäällinen pyhäkkö oli hämmästyttävän yksityiskohtainen esikuva Jeesuksesta – papista ja uhrilahjoista kalusteisiin ja muihin yksityiskohtiin. Kokonaisuus puhuu Jeesuksesta.

Ilmestyskirjassa on tietenkin runsaasti kuvauksia pyhäköstä. Pyhäkön lampunjalka esiintyy ensimmäisessä luvussa, liitonarkku mainitaan nimenomaisesti neljännessä luvussa, ja lisäksi on lukuisia muita viittauksia temppeliin. Ilman Vanhan testamentin pyhäkön tuntemista on mahdotonta ymmärtää, mihin Johannes pyrkii näkyjensä kuvauksissa. Paavali kirjoittaa, että Israelin kokemukset "ovat varoittavia esimerkkejä, ja ne on kerrottu ojennukseksi meille, joiden osana on elää lopun aikoja" (1. Kor. 10:11).

Psalmien kirjasta löydämme tärkeän osatekijän joidenkin näiden yksityiskohtien ymmärtämiseksi: miten Jumalan kansa toimi henkilökohtaisella tasolla suhteessa temppeliin. Saamme nähdä välähdyksiä siitä, miten Daavid toimi suhteessa pyhäkköön ja sen palvelutehtäviin, ja näemme Jumalan kansan sydämen reaktion siihen, mitä Messias tulisi tekemään heidän hyväkseen. Pyhäkön yksityiskohdat auttavat meitä näkemään Jeesuksen. Lisäksi voimme tutkia niiden henkilöiden omakohtaisia kokemuksia, jotka ymmärsivät, mitä Jumala opetti pyhäkön avulla. Voimme ottaa niistä oppia itsellemme ja omiin hetkiimme Jumalan kanssa.

Lue Ps. 122. Vaikkemme voi mennä kirjaimellisesti maanpäälliseen "Herran huoneeseen" (sitä ei enää ole, ja vaikka sellainen rakennettaisiinkin samaan paikkaan, se olisi merkityksetön), mitä rohkaisevaa tämä psalmi kertoo siitä, mitä Kristus on tehnyt puolestamme? Huomaa rauhan, turvallisuuden, ylistyksen ja tuomion teemat.

SIIONIN VUORELLA

Ilmestyskirjan 14. luvussa Jumalan kansa seisoo Siionin vuorella. Alkuperäinen Siionin vuori sijaitsi aivan nykyisen Jerusalemin vanhan kaupungin länsipuolella, ja sitä pidettiin Jumalan valtaistuimen tai läsnäolon paikkana hänen kansansa keskuudessa. Ajan myötä myös Morian vuorella sijaitseva temppelevuoreksi kutsuttu alue alettiin samaistaa Siionin vuoreen.

Tämä tärkeä kuvaus Jumalan lopun ajan jäännöksestä esitetään pyhäkkökielellä, kuten suurin osa Ilmestyskirjan keskeisistä näkymistä. Karitsan ansiosta Jumalan kansa on hänen pyhällä vuorellaan!

Lue Ps. 15 ja Ps. 24. Daavid esittää tärkeän kysymyksen: "Kuka saa asua pyhällä vuorellasi?" Vertaa hänen vastauksiaan näissä psalmeissa kuvaukseen Siionilla seisovista ihmisistä Ilm. 14:1-5 jakeissa. Millaisia yhtäläisyyksiä löydät? Miten tähän joukkoon voi liittyä? Mitä merkitystä on sillä, että Isän nimi on kirjoitettu heidän otsaansa (Ilm. 14:1)?

Psalmissa oleva kuvaus niistä, jotka pääsevät nauttimaan Jumalan läsnäolosta, on melko korkea vaatimus puuttellisten syntisten täytettäväksi. Kuka meistä voi sanoa, että olemme aina vaeltaneet rehellisesti? Tai että sydämemme on aina ollut vilpitön ja puheemme totta (Ps. 15:2)? Kukaan meistä ei voi sanoa, ettemme "ikinä horju" (Ps. 15:5, VKR). Jos sanomme, ettemme ole koskaan tehneet syntiä, Raamattu opettaa, ettei totuus ole meissä (1. Joh. 1:8).

Emme voi päätyä muuhun johtopäätökseen kuin siihen, että Karitsa on se, joka antaa meille mahdollisuuden seistä Siionilla. Karitsaa ei mainita Daavidin kirjoittamassa psalmissa, mutta hän ilmestyy yhtäkkiä Ilmestyskirjan 14. luvun kuvauksessa. Aivan kuin Ilmestyskirjan 14. luvussa vastattaisiin Daavidin kysymykseen. Nyt kun Jumalan Karitsa on asettunut Siionin vuorelle, pyhäkköön, myös me voimme olla siellä uskon kautta läsnä, sillä meidän hyväksemme luetaan hänen täydellinen vanhurskautensa. Meillä voi olla "täysi oikeus astua sisälle kaikkeinpyhimpään, koska Jeesus on uhrannut verensä ja näin avannut meille uuden, elämään vievän tien, joka kulkee väliverhon - hänen ruumiinsa - kautta" (Hepr. 10:19, 20). Mitä toivoa meillä olisi ilman hänen vuodatamaansa verta? Itse asiassa ei mitään.

LAKI SYDÄMES- SÄMME

Siioniin kokoontuneella jäännöksellä on nimi, joka on kirjoitettu heidän otsaansa: Isän ja Karitsan nimi. (Ei ole varmaa, onko kyseessä kaksi eri nimeä; Jeesushan on itse Isän kuva!) Raamatussa ”nimi” kertoo luonteesta. Vielä tänäkin päivänä monissa kulttuureissa sanotaan, että jollakulla on ”hyvä nimi”, kun ihmiset arvostavat hänen luonnettaan.

Lue 2. Moos. 33:18-23, 2. Moos. 34:1-7 ja Ps. 119:55. Kun Mooses pyysi nähdä Jumalan kunnian, mitä Jumala lupasi näyttää hänelle? Kun Jumala sitten julisti Moosekselle nimensä (2. Moos. 34:5), mitä siitä seurasi?

Jotkut ajattelevat Jumalan kirkkauden loistavaksi valoksi, jota on mahdollon lähestyä, mikä on varmasti osuva kuvaus siitä. Jumalan kirkkaus on kuitenkin enemmän kuin pelkkä visuaalinen esitys; hänen kirkkautensa on sama kuin hänen luonteensa. Sama pätee Jumalan nimeen.

Raamatun kuvatessa jäännösseurakuntaa sen jäsenien otsaan kirjoitetussa Jumalan nimessä ei ole kyse siitä, että otsassa olisi kirjoitettuja kirjaimia. Kyse on siitä, että Jumalan luonne on kaiverrettu mieleesi, sydämeesi, ja niinpä heijastamme elämässämme Jumalan rakkautta ja luonnetta. Sinut on vedetty lähelle Jumalaa, ja rakastat häntä sen vuoksi, kuka hän on ja mitä hän on tehnyt puolestasi.

On myös mielenkiintoista, että kun Jumala kuvailee itseään Moosekselle, hän tekee sen samalla, kun Mooses saa toisen kerran kymmenen käskyä, jotka ovat myös kuvaus Jumalan luonteesta. Samoin ihmisiä, joilla on Jumalan ”nimi”, kuvataan Ilmestyskirjan 14. luvussa Jumalan käskyjen noudattajiksi. Huomaa myös Heprealaiskirjeestä löytyvät sanat: ”Tämän liiton minä teen heidän kanssaan tulevina aikoina, sanoo Herra: minä asetan lakini heidän sydämeensä, kirjoitan sen heidän sisimpäänsä. Ja sitten: - Heidän syntejään ja vääriä tekojaan minä en enää koskaan muista.” (Hepr. 10:16, 17.) Kuinka hienosti evankeliumi tuleekaan tässä ilmi: vaikka Jumalan laki heijastuukin elämässämme, tarvitsemme kuitenkin sitä, ettei syntejämme ”enää muisteta”.

Jumalan nimi on sama kuin hänen luonteensa. Hänen moraalilakinsa on hänen luonteensa kuva. Ne, jotka kokoontuvat Jumalan pyhälle vuorelle lopun aikana, ovat täynnä rakkautta Jumalaa kohtaan. Se ilmenee kuuliaisuutena hänen lakiaan kohtaan.

PSALMI 5

Lue Ps. 5. Daavid asettaa kadotetut ja lunastetut jyrkästi vastakkain. Vertaa tätä psalmia Ilm. 14:1-12 kielenkäyttöön. Mitä yhtäläisyyksiä löydät, ja miten tämä vaikuttaa käsitykseesi siitä, mitä tarkoittaa olla osa Jumalan lopun ajan jäännösseurakuntaa?

On valaisevaa huomata, että Daavid vaatii, että paha ei saa "suojaa" Jumalan luota (Ps. 5:5). Pyhäkköteltan tarkoitus oli, että Jumala voisi asua kansansa keskellä, ja sama tulee olemaan totta Kristuksen valtakunnassa (ks. Ilm. 21:3). Niiden, jotka haluavat lähestyä Jumalan valtaistuinta, tarvitsee olla lunastettuja.

Daavid viittaa suuren taistelun ydinteemaan - palvontaan - kun hän puhuu Ps. 5:8 kumartamisesta. Ilmestyskirjan 13. luvussa mainitaan "kumartaminen" useita kertoja, ja kolmen enkelin sanoma kehottaa maailmaa "kumartamaan häntä, joka on luonut". Daavid kertoo "pelkäävänsä" (engl. käänn., jae 7) Jumalaa, ja jäännöksen sanoma kutsuu maailmaa takaisin pelkäämään Jumalaa ja antamaan "hänelle kunnia - hänen tuomionsa aika on tullut" (Ilm. 14:7).

Huomaa myös, kuinka Ilmestyskirjan 14. luvun lunastetuista sanotaan, ettei heidän suustaan kuulu valheita (Ilm. 14:5); he ovat totuuden puhujia, joiden sanat ja teot heijastavat Jumalan vanhurskasta luonnetta. Jumalattomien sanaan ei Daavidin mukaan voi "luottaa" (Ps. 5:10).

Johannes esittelee hämmästyttävän näkymän tässä Ilmestyskirjan keskeisessä kohdassa: puutteelliset syntiset on herätetty kuolleista, ja heillä on etuoikeus seisoa Jumalan läsnäolossa. He eivät ole ansainneet tätä oikeutta, vaan se on myönnetty heille siitä syystä, että Jumalan Karitsa - vanhurskas Ihmisen Poika - seisoo siellä heidän kanssaan. Heille on annettu anteeksi, heidät on lunastettu; heidän ei enää tarvitse kantaa omaa syyllisyyttään (vrt. Ps. 5:11), koska Jumalan Karitsa on kantanut sen heidän puolestaan (vrt. Jes. 53:12 ja 2. Kor. 5:21).

Kun Jumalan nimi on kirjoitettu sydämeesi, on vaikea pysyä hiljaa. Jumalan kansa kuuluttaa vielä yhden viimeisen armotarjouksen "kovalla äänellä" (Ilm. 14:7). "Iloitkoot kaikki, jotka sinuun turvaavat, loppumaton olkoon heidän riemunsa! Sinä suojelet niitä, jotka rakastavat sinua, sinä olet heidän ilonsa lähde." (Ps. 5:12.)

OPETA TIESI SINUSTA LUOPU- NEILLE

Herra ilmestyi Jesajalle valtaistuinsalinäyssä Jes. 6:1-8. Kun Jesajalle oli kerrottu, että hänen syyllisyytensä ”on poissa” ja hänen syntinsä ”sovitettu”, hän vastasi Jumalan kutsuun sanomalla: ”Tässä olen, lähetä minut!” (Jes. 6:8.) Tietäessään olevansa sopusoinnussa Jumalan kanssa, vaikka tunsikin virheensä, Jesaja oli valmis työskentelemään Herran hyväksi.

Eikö asia ole samoin meidän kohdallamme? Kuinka voimme julistaa pelastuksesta muille, jos me itse emme ole pelastettuja? Pelastumme uskomalla Jeesukseen ja siihen, mitä hän on tehnyt puolestamme.

Lue Ps. 51:9-17. Mitä Daavid lupaa tehdä, kun hänet on armahdettu ja hänen syntinsä on pyyhitty pois?

Kutsu tulla Jumalan läsnäoloon merkitsee sitä, että meidät lähetetään matkaan. Viisaudessaan Jumala on antanut lunastetuille tehtäväksi toimia hänen ensisijaisena äänenään langenneelle maailmalle. Jossain vaiheessa hänen kansansa vaikutus tulee tuntumaan voimakkaana maan päällä. Ilm. 18:1 kertoo meille, että hänen viimeinen vetoamuksensa langenneelle planeetalle tulee valaisemaan koko maailman.

”Kun ihminen tulee Kristuksen luo, hänessä herää heti halu kertoa muille, minkälaisen ystävän hän on Jeesuksessa löytänyt. Hän ei voi sulkea itseensä totuutta, joka on pelastukseksi ja pyhitykseksi.

Jos meidät on puettu Kristuksen vanhurskauteen ja olemme täynnä Pyhän Hengen synnyttämää iloa, emme voi olla vaiti. Jos olemme kokeneet, että Herra on hyvä, meillä on jotakin kerrottavaa. Kuten opetuslapsi Filippus, kun hän löysi Vapahtajan, mekin kutsumme muita hänen luokseen.” (TKL 76.)

Kolmen enkelin sanoma Ilmestyskirjan 14. luvussa perustuu ikuiselle evankeliumille (Ilm. 14:6). Toisin sanoen, jo ennen kuin ihmisiä kehoitetaan palvomaan häntä, joka on ”luonut taivaan, maan ja meren ja vesien lähteet” (Ilm. 14:7) tai julistetaan Babylonin kukistuminen (Ilm. 14:8) tai puhutaan pedon ja sen kuvan (Ilm. 14:9) palvomisesta, julistetaan evankeliumin perusasia: Jeesuksessa tapahtuva pelastus. Tämä johtuu siitä, että kolmen enkelin varoitukset ja sanoma eivät merkitse mitään ilman sitä toivoa ja lupautta, joka tätä sanomaa julistavilla on Jeesuksessa ja siinä, mitä hän on tehnyt heidän hyväkseen. Ilman ikuista evankeliumia meillä ei todellakaan ole mitään arvokasta sanottavaa maailmalle.

KERTAUS

Lisäaineistoa: "Daavidin psalmit kertovat laajasta kokemuksesta, syyllisydentunnon ja itsesyytösten syvyyksistä aina ylevään uskoon ja läheiseen seurusteluun Jumalan kanssa. Kertomus hänen elämänsä vaiheista osoittaa, että synnistä voi koitua vain häpeää ja ikävyyksiä mutta että Jumalan rakkaus ja armo voivat yltää alhaisimpiin syvyyksiinkin ja että usko kohottaa katuvan sielun osallistumaan Jumalan omien lapseksiotosta. Kaikista Jumalan sanan sisältämistä vakuutuksista se on voimakkaimpia todistuksia hänen uskollisuudestaan, oikeamielisyydestään ja armoliitostaan.

- - 'Olen palvelijalleni Daavidille vannonut: - - minun käteni on lujasti tukeva häntä, minun käsivarteni on häntä vahvistava. - - Minun uskollisuuteni ja armoni on hänen kanssansa, ja minun nimessäni kohoaa hänen sarvensa. Minä asetan hänen kätensä vallitsemaan merta ja virtoja hänen oikean kätensä. Hän kutsuu minua: "Sinä olet minun isäni, sinä minun Jumalani ja pelastukseni kallio." Ja minä asetan hänet esikoiseksi, maan kuninkaista korkeimmaksi. Minä säilytän armoni hänelle iankaikkisesti, ja minun liittoni hänen kanssaan on luja' (Ps. 89:4-29)." (2AO 332, 333.)

Keskustelunaiheita:

1. Ihmiskunta on epäonnistunut surkeasti Jumalan kanssa solmittujen liittojen noudattamisessa. Daavidia, Herran mielen mukaista miestä, käytettiin suurista virheistä huolimatta voimallisesti välittämään meille pelastuksemme ehdot. Missä mielessä Daavid on esikuva Jeesuksesta, joka piti täydellisesti liiton Jumalan kanssa meidän puolestamme? Miksi se, mitä Jeesus teki puolestamme, on ainoa toivomme?

2. Mitkä psalmien kohdat ovat olleet sinulle erityisen hyödyllisiä tai merkityksellisiä, koska ne heijastavat omia kokemuksiasi?

3. Miksi psalmeissa viitataan niin usein temppeleihin? Mitä voimme oppia Daavidin rakkaudesta pyhäkköä kohtaan? Miten se voi auttaa meitä arvostamaan sitä, mitä meillä on Jeesuksessa, taivaallisena ylipappinamme, joka "istuu Jumalan oikealla puolella ja rukoilee meidän puolestamme" (Room. 8:34)? Miksi me, jopa lunastettuina ihmisinä, tarvitsemme Kristusta rukoilemaan puolestamme taivaassa?